

Aanvullende inventarisaties infiltratiegebieden A. W. duinen
1973.

In 1973 werd de ons ter beschikking staande tijd (laatste week Mei/eerste helft Juni) benut om aanvullende kwantitatieve gegevens te verkrijgen, speciaal van die soorten, waarvoor genoemde tijd van het seizoen optimaal is. Anders dan in 1972 werden nu ook kwantitatieve gegevens van enkele niet-zangvogels verzameld. Van de grote meeuwensoorten werden bovendien ook de aantallen buiten de infiltratiegebieden, dus in het gehele A. W. duinen-gebied bepaald.

Voor een goed begrip herhaal ik hier de al eerder vermelde, mij door de heer J. Duyve ter beschikking gestelde oppervlakte-gegevens:

Infiltratiegebied I	214 ha. - 29 ha. = 185 ha. land)	totaal afgetrokken 55 ha.
" II	85 ha. - 11 ha. = 74 ha. land)	geulen etc.
" III	<u>133 ha. - 15 ha. = 118 ha. land)</u>	
totaal	432 ha. - 55 ha. = 377 ha. land	

Scholekster:

In gebied I 19 broedparen + 2 twijfelgevallen

" II	8	"	
" III	10	"	+1 twijfelgeval

37 broedparen + 3 twijfelgevallen

De twijfelgevallen hadden betrekking op tweetallen vogels (waarschijnlijk paren), die telkens op dezelfde plaatsen werden aangetroffen, maar die geen eieren of jongen hadden. Mogelijk hadden deze vogels hun legfels verloren of- vóór midden juni- waren zij nog niet aan de leg.

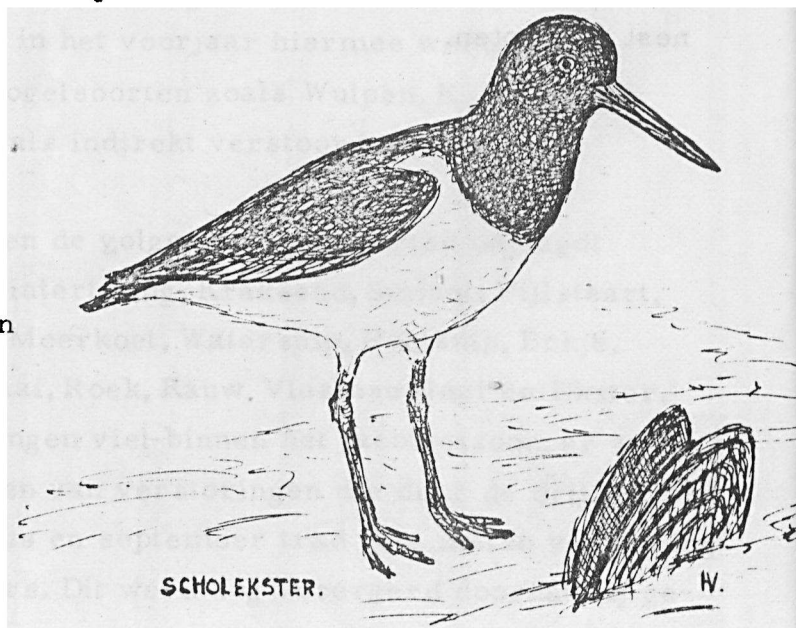
Door het vroegere werk van v. d. Elst & Mulder (gestencilde jaarverslagen) is een vergelijking met een aantal voorafgaande jaren mogelijk;

Gebied I (in 1957 in bedrijf genomen als infiltratiegebied, dus vlak na de ingrijpende graafwerkzaamheden).

1958	12 paar
1959	10 paar
1960	16 paar
1961	11 paar
1964	18 paar
1973	19-21 paar

Gebied I en II tezamen (gebied II in 1962 in bedrijf genomen):

1962	33 paar
1963	19 paar
1964	25 paar
1973	27-29 paar

SCHOLEKSTER.

Gebied III (1964 in bedrijf genomen):

1964 4 paar

1973 10-11 paar.

In de bedoelde jaren waren verschillende invloeden op de Scholeksterstand werkzaam:

- herstel na de sterke verontrusting door de graafwerken;
- gevolgen van de strenge winter 1962/1963;
- achteruitgang door sterk toenemende begroeiing op vele plaatsen, maar vooruitgang door maaien op andere plaatsen.

Een kwantitatieve afweging van deze factoren is niet mogelijk. De cijfers wettigen wel de conclusie, dat de Scholekster-stand in de infiltratiegebieden zeker niet achteruitgegaan is.

Voor de andere weidevogelsoorten was het seizoen te ver gevorderd om tot een juiste aantal-bepaling te kunnen komen.

Stormmeeuw:

In gebied I 0 paar)

In gebied II 23 paar)

In gebied III 57 paar)

vrijwel uitsluitend gebaseerd op nest-vondsten.

Buiten deze gebieden (vnl.

Witteveld) 30 paar)

Totaal 110 paar

Vergelijking met vroegere jaarverslagen leert, dat de soort nog steeds toeneemt:

Gehele A. W. -gebied	1962	10 paar (F. J. Koning 1964)
	1970	45-47 paar) jaarverslagen
	1971	ca. 60 paar) H. Vader c. s.
	1972	97 paar
	1973	110 paar

Infiltratie-gebieden	1961 I	1 paar (eerste vestiging)
	1962 I+II	3 paar) jaarverslagen
	1963 I+II	4 paar) v. d. Elst & Mulder
	1964 I+II+III	5 paar)
	1972 I+II+III	64 paar) jaarverslag H. Vader c. s.
	1973 I+II+III	80 paar

Zilvermeeuw:

In 1973 in gehele A. W. duingebied 15 broedparen, overwegend in de infiltratiegebieden. De soort herstelt zich geleidelijk van de gevolgen van de stelselmatige vervolging tot in de zestiger jaren. In 1962 waren er nog 25 broedgevallen (F. J. Koning 1964), geheel buiten de infiltratiegebieden. In 1966 en 1967 ont-

brak de soort geheel, mogelijk ook al een jaar eerder. In 1968 2-4 paar, in 1969 3-4 paar, in 1970 ca. 10 paar, in 1971 11 paar, in 1972 19 paar (jaarverslagen H. Vader c. s.).

Enige argwaan verwekt het hoge verliespercentage der eieren, b.v. vergeleken met dat bij de Stormmeeuw. Er zullen hieromtrent nadere gegevens verzameld worden.

Kleine Mantelmeeuw: (Britse ondersoort).

Nadat in 1972 eindelijk het eerste broedgeval kon worden vastgesteld, was ook in 1973 de soort weer in één paar vertegenwoordigd. De nestplaatsen 1972 en 1973 lagen dicht bij elkaar; mogelijk was hier dus hetzelfde paar teruggekeerd.

Enkele zangvogels, vnl. in rietvegetaties:

De Rietgors werd nauwkeurig gecontroleerd:

	geb. I	geb. II	geb. III	totaal
1973	25	13	9	47
1972	29	5	3	37

Opvallend was de versterkte vestiging in de jongere infiltratiegebieden II en III t. o. v. het oorspronkelijke "bastion" in gebied I.

Talrijk was de Bosrietzanger: 9 verschillende zangplaatsen, alle in gebied I (vergeleken met een éénmalige waarneming in 1972).

De Kleine Karekiet had in beide jaren 6 territoria in gebied I, maar in 1973 bovendien een- het eerste- in gebied III.

De Rietzanger stelde met 2 terr. (in gebied I) teleur (1972 7-8 (korr. red.) terr., 1971 5 terr. in 1966 ook al 1-2 terr.)

De Kleine Plevier in de A. W. duinen in 1973.

Gaf het seizoen 1972 ons nog een zekere hoop, dat aan de sterke teruggang van de soort in ons gebied mogelijk een einde was gekomen, de resultaten van 1973 lieten hiervan niet veel over.

Totaal konden slechts 22 broedsels vastgesteld worden, afkomstig van naar schatting 15-17 broedparen.

Ten opzichte van 1972 betekende dit opnieuw een teruggang en wel met 5 broedgevallen. Bovendien waren de broedresultaten uitgesproken slecht; ca. 40% van de gelegde eieren kwam uit.

Totaal konden slechts 20 pulli geringd worden, hetgeen ook weer een dieptepunt opleverde. De door ons aangelegde grintstukjes verloren vrijwel elke betekenis, ondanks het feit, dat zij door ons vrij van vegetatie werden gehouden. Behalve de algemene teruggang van de Kleine Plevier in het A. W. - gebied was hieraan stellig ook de uitdroging van de aangrenzende "drain"

-poeltjes debet, vooral in gebied I, maar ook in de vallei in gebied III. Van de geringd aangetroffen broedvogels waren vier uit het gebied zelf geboortig: 3 ♂♂ uit 1968 en 1969 en 1 ♀ uit 1970. Opmerkelijk was de terugmelding van een ♀ broedvogel, dat negen jaar tevoren bij Amsterdam broedde (1964 bij Centrale Hemweg).